6. IV. 1926 114

Britke solzne oblivajo, draga
draga gospa Minka!
Ta prosim Vas, rotim Vas pri
Vaših bližnih
Velecenjena gospa
sežgite takoj! Dolgo sem se premišljeval, kako naj Vam pišem, da bi Vam bilo najmanj bridko. Pa ne vem, ali mi je uspelo. Vem le to, da Vam moram povedati nekaj, kar Vam bo gotovo hudo dalo. Ne morem Vam namreč poslati rokopisa, ki ste mi ga poslali. Ne morem, ker ga nimam več. Ne morem, ker ga nisem nikdar imel. Ne morem, ker ga nisem nikdar videl. Ne morem, ker ga nisem nikdar bral. Ne morem, ker ga nisem nikdar slišal. Ne morem, ker ga nisem nikdar čutil. Ne morem, ker ga nisem nikdar mislil. Ne morem, ker ga nisem nikdar želel. Ne morem, ker ga nisem nikdar hotel. Ne morem, ker ga nisem nikdar mogel. Ne morem, ker ga nisem nikdar smel. Ne morem, ker ga nisem nikdar moral. Ne morem, ker ga nisem nikdar dolžan. Ne morem, ker ga nisem nikdar obljubil. Ne morem, ker ga nisem nikdar prisegel. Ne morem, ker ga nisem nikdar podpisal. Ne morem, ker ga nisem nikdar napisal. Ne morem, ker ga nisem nikdar narisal. Ne morem, ker ga nisem nikdar oblikoval. Ne morem, ker ga nisem nikdar ustvaril. Ne morem, ker ga nisem nikdar uničil. Ne morem, ker ga nisem nikdar izgubil. Ne morem, ker ga nisem nikdar našel. Ne morem, ker ga nisem nikdar videl. Ne morem, ker ga nisem nikdar slišal. Ne morem, ker ga nisem nikdar čutil. Ne morem, ker ga nisem nikdar mislil. Ne morem, ker ga nisem nikdar želel. Ne morem, ker ga nisem nikdar hotel. Ne morem, ker ga nisem nikdar mogel. Ne morem, ker ga nisem nikdar smel. Ne morem, ker ga nisem nikdar moral. Ne morem, ker ga nisem nikdar dolžan. Ne morem, ker ga nisem nikdar obljubil. Ne morem, ker ga nisem nikdar prisegel. Ne morem, ker ga nisem nikdar podpisal. Ne morem, ker ga nisem nikdar napisal. Ne morem, ker ga nisem nikdar narisal. Ne morem, ker ga nisem nikdar oblikoval. Ne morem, ker ga nisem nikdar ustvaril. Ne morem, ker ga nisem nikdar uničil. Ne morem, ker ga nisem nikdar izgubil. Ne morem, ker ga nisem nikdar našel.

Ms 1113
NARODNA IN UNIVERZITETNA KNJIŽNICA
LJUBLJANA
C11, 36.14

Velecenjena gospa, najtoplejše prepovedano za evo, ki bi kakiho že 16. IV. martopica.

Sprejmite veliko prisrčno pozdravo od mamice in

od evale je 6. V. 26

Mrè.

Zagreb, 6. IV. 1926.

Predraga gospa! Težko pišem. Joj se Vam to ne zgodi! Zahvaljujem! Izbrisite mi vi eno, prosim Vas, da ne bo kakor živa ležala za jamti in ki bi jo človek lahko nož imel in ona mrtva. Vsega to samo Vama srčna govorim! Tako ki

je bila morda pri Wratnistki
familiji. Veste Hrvatje! - Moj mož
ni hotel penzije, kar je imel zapale-
nje pljuč in [illegible] bil! -
In dolgo! A v Beljaku v hotelu Lanije
in je, kakor da je baron. Dobi ne vjegovi
stovri vjedajo, oh, da samo veste! Njemu
se ne vpajo reči, meni da. Ali zdaj čez mesec
pol 6 tednov se bo to prodalo, potem
pravi, da bo meni kupil in prepisal
manjšo, majhno hišico v predmestju
Bližje tramvaja. - On je gospodarski učitelj
in gerijatrik. Vzame vprovizorij a vzi je -
mjo dni izpit in ena stranska. -
Napisal je Vaš govor, pohvalno bojdenje
je bilo nagovorjeno, pa še vsa dela
pesterino ne veste, še enkrat ne! Pojdem v
Gradec in še moja glava že ni pravi in ena
če še ni prevč di strašnih vzdihov narde mi
ma, pa bom zopet opisnila glavo.

Velecenjeni gospod!

Prisrčno Vam se zahvaljujem na obojnici in pre-
lepem člančku, katerega sem bil pri jelo vesel in Vam hvaležen.
Bila sem jelo vesela, kar sem videla, kako vredno mannco imam
in kako se lahko z njo pomorim. Še enkrat Vam se zahvaljujem na Vašem
trudu, katerega ste imeli pri tem delu. - Mamici je hvala Bogu tedaj že veliko
bolje, ter smo pri jelo veseli. Ona ji morala ležat 10 dni v temni sobi. Tjelo ji je jelo
slabo, ter je bila med življenjem in smrtjo. Na veliko več ji je pa ostalo bolje. Ona
Vam se tudi prisrčno zahvaljuje mo. članku, posebno pa na pismici in pravi: V
trpljenju se spoznajo prijatelji!"
Veliko mami pregnili so žali Bog je prišli, ter bo spet treba
nositi in prinesti iz lekarji. Jaz sem najinteje hvaležna, ki Vam pišem.

Sprejmite veliko prisrčnih zahval od

hvaležne

pozdravna Pavlina
Mare. mag.

Zagreb, 6. IV. 1926

P. S. Skoro me ne vidim, ka prijateljska pis-
ma od srca hvala. A to pisemce Vam je
napisala moje sinaščce "Ki se zima 15. let
Ona druga stvarca je bolj za komarce stvari.
Kakor bosa sama morla napisati, je tako! - Ti skrbi
kaj mi z tem storite. - V kratk [illegible]